

РЕШЕНИЕ

№ 1497

гр. София, 08.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 08.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **9304** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Н. А. Н. от [населено място] срещу решение № ППН-01-926/2021 от 30.08.2022 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), с което на основание чл.27, ал.2, т.5 от АПК жалбата на Н. срещу „Университетска многопрофилна болница за активно лечение Света Марина” ЕАД – В. (УМБАЛ „Св.Марина” ЕАД – В.) е обявена за недопустима за разглеждане поради липса на правен интерес от търсената от подателя на жалбата защита по реда на чл.38, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл.77, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679, и административното производство по нея е прекратено.

С жалбата се иска оспореното решение да бъде отменено, а преписката – върната за продължаване на административното производство, при което на УМБАЛ „Св. Марина” ЕАД – В. бъде наложена имуществена санкция поради незаконосъобразното предоставяне на личните данни на жалбоподателя на различни административни и съдебни органи. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни в представено по делото писмено становище и в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк. Р. оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да я отхвърли, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - „Университетска многопрофилна болница за активно лечение Света Марина” ЕАД – В. не се ангажира със становище по делото.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в преклузивния срок по чл.38, ал.8 от ЗЗЛД за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява, че КЗЛД е сезирана с жалба от Н. А. Н.. С нея се твърди, че по искане на Административен съд – Варна УМБАЛ „Св. Марина” ЕАД – В. в качеството му на трето неучастващо в производството по делото лице неправомерно е предоставило информация за историята на заболяването му (ИЗ) на трети лица (МВР и прокуратурата).

По повод на жалбата пред КЗЛД е образувано производство. По редовността и допустимостта на жалбата Комисията се е произнесла в закрито заседание, проведено на 07.04.2022 г. по реда на чл.38, ал.1 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация, за което е воден протокол № 14/07.04.2022 г.

С обжалваното решение № ППН-01-926/2021 от 30.08.2022 г. КЗЛД е обявила жалбата за процесуално недопустима за разглеждане, поради липса на правен интерес от търсената от подателя на жалбата защита по реда на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД във вр. с чл.77, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като предмет на жалбата била информация, която не попадала в приложното поле на понятието „лични данни”, т.е. предметът на жалбата не бил свързан със защитата на личните данни. С оглед на това административното производство по жалбата е прекратено.

Според административния орган, твърденията за неправомерно предоставяне на лични данни касаело категориите получатели, пред които същите са разкрити, т.е. предметът на жалбата не бил свързан със защита на личните данни. Затова и предмет на спора не била незаконосъобразността на предоставянето на лични данни по смисъла на чл.4, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679, поради което и спорът не попадал в предметния обхват на Регламента. Това обуславяло и оставянето ѝ без разглеждане и прекратяване на образуваното по нея производство.

При тези данни и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган като правомощията на КЗЛД произтичат от разпоредбите на чл.10 и чл.10а от ЗЗЛД, съответно от чл.57 и чл.58 от Регламент (ЕС) 2016/679, вр. чл.38 от ЗЗЛД. Решението е взето с изискуемото по чл.9, ал.3 от ЗЗЛД мнозинство.

Доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания за формата и съдържанието на акта, са спазени предвидените в чл.59 от АПК общи изисквания за форма и съдържание на административния акт. Същият е издаден в изискуемата писмена форма и съдържа задължителните реквизити, регламентирани в ал.2 на чл.59 от АПК, в т.ч. фактическите и правните основания за издаването му, даващи възможност за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантиращи правото на защита на жалбоподателя.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Производството е образувано в съответствие с разпоредбата на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД във вр. с чл.26 и сл. от Правилника за дейността

на КЗЛД и нейната администрация (ПДКЗЛДНА или Правилника), приет на основание чл.9, ал.2 от ЗЗЛД и обн.ДВ, бр.60/2019 г. Проведено е закрито заседание по реда на чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА, на което жалбата е приета за недопустима. Спазени са изискванията за кворум, предвидени в чл.8, ал.6 от Правилника. Решението е прието единодушно и подписано от всички членове на състава, разгледал жалбата относно нейната редовност и допустимост в съответствие с чл.9, ал.3 и ал.4 от ЗЗЛД и чл.8, ал.7 от Правилника. Жалбоподателят е бил редовно уведомен за образуването пред КЗЛД по неговата жалба производство, с което не е ограничено правото му на защита.

Решението е постановено и при правилно приложение на материалния закон.

С жалбата си до КЗЛД Н. А. Н. твърди, че на 15.12.2021 г. УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД – В. неправомерно е предоставила негови лични данни по повод изискана от Административен съд – Варна информация по адм. дело № 1371/2021 г., като тези данни представлявали информация за историята на заболяването му, която пък била предоставена на трети лица.

При извършване на дължимата проверка за редовност и допустимост на жалбата, КЗЛД е приела, че жалбата в същността си касае категориите получатели, пред които УМБАЛ „Св. М.“ – В. е разкрила данни за Н. Н.. При съпоставяне на фактите, посочени в жалбата със съдържанието на чл.4, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 Комисията правилно е приела, че информацията, която жалбоподателят твърди, че е неправомерно предоставена на Административен съд – Варна не представлява лични данни по смисъла на посочения текст от Регламента, поради което и жалбата нямала за предмет лични данни.

Съгласно §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД по смисъла на този закон „лични данни“ е понятието по чл.4, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Според посочената норма „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

В случая в изпратеното от УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД - В. до Административен съд – Варна писмо, освен името и ЕГН на лицето, не се съдържа друга информация, която да може да се определи като лични данни, поради което и не може да се твърди нерегламентираното им обработване. Името и ЕГН са посочени в искането на съда с цел да бъде точно индивидуализирано лицето с оглед предоставянето на необходимите документи именно за него. Следва да се отчете, че правото на съда да изисква данни и документи от страните по делото, както и от трети неучастващи в съдебното производство по делото лица, е законово регламентирано, поради което за тези субекти съществува законово задължение да предоставят исканата от тях информация и в този смисъл УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД - В. не е могло да откаже предоставянето на поисканите от съда документи.

В случая информацията за получателите, пред които са или пред които ще бъдат разкрити лични данни се отнася до елементи, свързани с обработката на данните на Н. от УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД – В.. Тази информация обаче се отнася до

обстоятелствата, свързани с обработването на личните данни, но самата тя не съставлява лични данни.

При това правилно е приетото от Комисията, че информацията за категориите получатели, пред които са разкрити лични данни не попада в предметния обхват на Регламент (ЕС) 2016/679 (същата не се определя като лични данни по смисъла на чл.4, §1 от Регламента), поради което и за КЗЛД не е налице нито правото, нито задължението да се произнесе по същество по жалбата, доколкото спорът не е свързан със защита на личните данни. След като информацията, чието предоставяне е предмет на спора, не съставлява лични данни, жалбата действително се явява без предмет, поради което правилно като процесуално недопустима за разглеждане Комисията я е оставила без разглеждане.

Разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 се прилагат единствено за защита на личните данни, което означава, че всяка друга информация остава извън приложното му поле.

След като жалбата, с която е сезиран надзорният орган, няма за предмет лични данни, обосноваван се явява и изводът на КЗЛД, че за жалбоподателя не е налице правен интерес от търсената по реда на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД във вр. с чл.77, §1 от Регламента защита.

Правилно административният орган е отчел, че дори жалбата да е имала за предмет неправомерно предоставяне на лични данни от лечебното заведение на съда по конкретното съдебно дело, същата би била очевидно неоснователна, доколкото задължението за предоставянето на тези данни е нормативно установено с чл.6, т.1, б.,в” от Регламента във вр. с чл.171, ал.2 от АПК във вр. с чл.192, ал.1 от ГПК.

По изложените съображения жалбата срещу решение № ППН-01-926/2021 от 30.08.2022 г. на Комисията за защита на личните данни като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд-София град, 30-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Н. А. Н. от [населено място] срещу решение № ППН-01-926/2021 от 30.08.2022 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Н. А. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк][жилищен адрес] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: